

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 193
din data de 15.04.2015

Dosar nr: 1A/2015

Petiția nr: 1093 din data de 13.02.2015

Petent: Autosesizare

Reclamat: Ziarul ”Graiul Sălajului”, V V

Obiect: Lezarea demnității persoanelor de etnie romă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

1.1 Autosesizare.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința părții reclamate

2.1. Ziarul „Graiul Sălajului”, cu sediul în Zalău, B-dul Mihai Viteazul, nr. 14, județ Sălaj.

2.2. V V cu adresa de comunicare la Ziarul „Graiul Sălajului”, cu sediul în Zalău, B-dul Mihai Viteazul, nr. 14, județ Sălaj.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Autosesizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării are ca obiect **afirmațiile** ce pot depăși limita libertății de exprimare și pot leza dreptul la demnitate a persoanelor de etnie romă, prin publicarea articolului:” **Doar de musai s-or integra rromii ca de bună voie**”

III. Procedura de citare.

1. Părțile reclamate au fost citate prin adresele înregistrate cu nr.1093/19.02.2015

2. La termenul de audieri din data de 05.03.2015, părțile reclamate au fost absente.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului

1. Autosesizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării are ca obiect **afirmațiile** ce pot depăși limita libertății de exprimare și pot leza dreptului la demnitate a persoanelor de etnie romă, prin publicarea articolului: **„Doar de musai s-or integra rromii ca de bună voie”**.
2. Articolul conține afirmații precum: **“foștii țigani, au mai multe drepturi decât restul cetățenilor de pe plaiul mioritic. Dar schimbă asta ceva în bine? Se vede treaba că nu, din moment ce romul, cu drepturile sporite și multiplicat, își ia lumea în cap. Numărul cerșetorilor romi a crescut alarmant de mult, furturile din casele oamenilor s-au înmulțit și ele, pământurile rămân nelucrate în zona în care viețuiesc coloniile de romi pentru că proprietarii lor nu se aleg cu nimic. Romii ciordesc tot. Romii sar la gâtul celor care nu-i îmbunează cu un leuș. Romii sparg casele locuite de văduve sau bătrâni. Romii fac legea în pușcării, pentru că 80% dintre deținuți sunt de această etnie...nu-l vei lecui pe țigan de ciordit-chiar dacă i-ai rebotezat rom-nici de făcut focul în mijlocul odăii, nici de cerșit, nici de a se spăla o dată pe trimestru”**.

Sușinerile părților reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 1681/05.03. 2015, părțile reclamate susțin faptul că articolul nu face decât să relateze o stare de fapt reală, verificabilă cu privire la problemele majore și serioase cu care se confruntă locuitorii județului Sălaj, probleme create de numeroși cetățeni de etnie romă.
2. Articolul în cauză nu reprezintă judecăți de valoare la adresa minorității rome, astfel se încearcă să se tragă un semnal de alarmă, în special către autorități, asupra necesității de integrare în societate a comunității rome și a reducerii acestor fapte reprobabile.
3. Afirmațiile din articol nu pot fi considerate depășiri a libertății de exprimare și nici o atingere a dreptului la demnitate a persoanelor de etnie romă.
4. Încercările statului român de a integra minoritatea romă nu au dat rezultatele așteptate iar faptele ilegale săvârșite de cetățenii de etnie romă s-au înmulțit îngrijorător. Se concluzionează faptul că nu pot fi trecute cu vederea faptele săvârșite de cetățenii romi, doar pentru faptul că aparțin minorității rome.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra limitei libertății de exprimare și încălcarea dreptului la demnitate umană a petentului, urmând a analiza întreg articolul și exprimările utilizate. Textul supus analizei Colegiului director a fost publicat în ziarul „Graiul Sălajului” la data de 12.02.2015.

Prin sușinerile făcute, părțile reclamate arată faptul că articolul nu face decât să relateze o stare de fapt reală, verificabilă, nefiind depășită limita libertății de exprimare și nici nu reprezintă o încălcare a dreptului la demnitatea personală.

Așadar, Colegiul director urmează a analiza doar dacă în articolul analizat s-a depășit limita libertății de exprimare ori dacă articolul respectiv, se încadrează în limitele libertății de exprimare.

5.2. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

➤ art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

➤ art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

➤ art. 2 alin. (1) și (6) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. nr.137/2000).

5.3. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile din articol, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

5.5. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.6. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de etnia și religia acestora.

Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup etnic ori a unei comunități, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se

produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic și religios – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.7. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

5.8. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

5.9. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.10. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

5.11. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.12. În scopul de a determina dacă declarația obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: **obiectivul urmărit de reclamat, contextul în care a avut loc, conținutul articolului, modul de publicare a articolului, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.**

Obiectivul urmărit de reclamat

5.13. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de o anumită comunitate ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

5.14. Colegiul apreciază că, în speță, articolul nu a avut rolul de a informa publicul și nici nu s-a urmărit acest aspect, rolul articolului respectiv necontribuind la nici o formă de dezbatere publică capabilă să conducă la un progres al relațiilor umane ci la ofensarea gratuită a unei comunități.

Contextul în care au fost făcute afirmațiile

5.15. Afirmațiile s-au făcut în contextul unui subiect amplu dezbătut privind infracționalitatea în comunitățile de romi precum și integrarea acestora

5.16. Dacă susținerile acestuia ar fi vizat strict opinia sa cu privire la acest aspect, am fi putut aprecia faptul că articolul se află în sfera de dezbatere publică, utilă și necesară, prin implementarea unor stereotipuri care nu își găsesc rațiunea în contextul amintit.

5.17. Întrebarea ar fi dacă aceste aprecieri erau necesare în contextul dezbaterii publice?

5.18 Astfel, Colegiul nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică aducând atingere demnității unei întregi comunități.

5.19. Libertatea de exprimare reprezintă un drept fundamental, protejat de articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului, însă exercitarea lui presupune totodată respectarea anumitor condiții. Este deja un adevăr dovedit istoric că „o libertate fără limite ucide libertatea” (H. de Balzac). Mai ales, într-o societate democratică, apare ca o necesitate de prim rang ocrotirea și încurajarea libertății de exprimare însă aceasta trebuie exercitată în deplin acord cu cele stipulate în articolul 10, respectând și celelalte valori ocrotite de Convenție. Printre restricțiile impuse dreptului la liberă exprimare se regăsește și aceea menită a ocroti demnitatea umană, respectul datorat reputației și drepturilor altuia. Libertatea de opinie nu poate fi disociată de libertatea de exprimare, aceasta fiind o manifestare exterioară a celei dintâi. Însă opinia ce nu este făcută cunoscută și altor persoane nu poate leza drepturilor celorlalți membri ai societății, și de aceea libertatea de opinie nu cunoaște niciun fel de îngrădiri, spre deosebire de exprimarea acesteia, care se poate dovedi, în unele situații, vătămătoare în relația cu alte valori fundamentale.

Conținutul articolului

5.20. “În ultima vreme, mai marii de la Bruxelles ne trag de urechi că nu-i integrăm pe țiganii de ieri, romii de azi, în societate. Ba chiar ne impun ce sume să cheltuim, bineînțeles din bugetul național, cu integrarea celor ce-s de neintegrat. S-a creat astfel o stare de discriminare pozitivă, în care romii, adică exact foștii țigani, au mai multe drepturi decât restul cetățenilor de pe plaiul mioritic. Dar schimbă asta ceva în bine? Se vede treaba că nu, din moment ce romul, cu drepturile sporite și multiplicare, își ia lumea în cap. Numărul cerșetorilor romi a crescut alarmant de mult, furturile din casele oamenilor s-au înmulțit și ele, pământurile rămân nelucrate în zona în care viețuiesc coloniile de romi pentru că proprietarii lor nu se aleg cu nimic. Romii ciordesc tot. Romii sar la gâtul celor care nu-i îmbunează cu un leuț. Romii sparg casele locuite de văduve sau bătrâni. Romii fac legea în pușcării, pentru că 80 la sută dintre deținuți sunt

de această etnie. Poate acum, cu acțiunile DNA, în rândul politicienilor și a oamenilor de afaceri se va mai diminua proporția. Deși M V zicea deunăzi că și E U aparține etniei. Dar asta e altă poveste. Revenind la coloniile de romi, ele sunt tot mai numeroase, cu tot mai mulți membri. Țigani autentici, nu vopsiturile de romi, își au tradițiile lor, unele valoroase (prelucrarea metalelor), pe care le păstrează cu sfințenie din generație în generație. Dar nu-l vei lecui pe țigan de ciordit - chiar dacă l-ai rebotezat rom - nici de făcut focul în mijlocul odăii, nici de cerșit, nici de a se spăla o dată pe trimestru. Discriminarea asta pozitivă pe care suntem obligați să o aplicăm etniei rome nu face altceva decât să amâne sau chiar să stopeze integrarea ei în societate. Se angajează fostul țigan odată redenumit și discriminat pozitiv? Este o vorbă în popor: "De musai ca de voie bună". Poate transpusă în practică în rândul etnicilor romi ar duce cât de cât la integrarea lor în societatea în care viețuiesc. Spun cât de cât."

Modalitatea de publicare a articolelor

5.22. În apărarea sa, reclamatul arată faptul că articolul respectiv a fost într-un ziar local, apreciind faptul că relatarea unor fapte reale, chiar și incriniate de lege, nu constituie o atingere a demnității ori reputației acestora.

Rolul în societate a persoanei, autor al afirmației

5.23. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului declarației supusă controlului este determinantă. Partea reclamată este jurnalist, apreciind faptul că se bucură de o garantare a drepturilor sale chiar de către OG 137/200, respectiv art. 1, alin. 2, lit d, pct (vii), (viii) și lit. e.

Concluzii

5.24. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

5.25 În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.** (CEDO, Lingens c. Austriei,).

5.26. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în

materie, că **“libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale.** Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include **„nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

5.27. Deși partea reclamată este jurnalist iar libertatea de gândire și de exprimare este garantată se impun anumite limite în libertatea de exprimare. Manifestarea gândurilor și ideilor sale nu s-a făcut într-o operă literară, ci a fost publicată într-un ziar local, reprezentând opinia sa asupra unui subiect de interes public. Practic, limitările apreciate a fi necesare se referă la modul în care a înțeles să își exprime propriile idei, nu modul în care gândește cu privire la un anumit subiect.

5.28. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discuții a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

5.29. **În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată urmărind să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative, însă modul în care a fost formulat articolul a condus la lezarea demnității unei întregi comunități și în subsidiar a petentului, la crearea unui sentiment de inferioritate cu atât mai mult cu cât au fost atinse aspecte legate de demnitate, cultură și opțiuni ale persoanelor vizate.**

5.30. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de jurnaliști, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

5.31. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței sale bine stabilite, că presa joacă un rol esențial într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

5.32. Garanția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum a subliniat Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa (a se vedea cauza Stângu și Scutelnicu împotriva României, par. 49 și 51), este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice.

5.33. Prin modul în care este redactată, postarea respectivă atinge dreptul la demnitate al întregii comunități, printr-un limbaj depreciativ.

5.34. Exprimările folosite creează o atmosferă ostilă, fiind încălcat dreptul la demnitate.

5.35. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

5.36. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.37. Colegiul director reține faptul că afirmațiile părții reclamate au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare. În prezenta speță, este atins dreptul la demnitate al unei întregi comunități.

5.38. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei a părții reclamate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin. 2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1, art. 2 alin. 5 și art. 15 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (unanimitate de voturi),
2. sancționarea reclamatului, ziarul „Graiul Salajului” SRL, cu sediul în B-dul Mhai Viteazu, nr. 1, corp legătură D, ap. IIIB, Zalăi, 4700, Sălaj, România, înregistrat sub nr. J 31/656/1992 C.U.I.. RO 3247464, cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei, pentru faptele prevăzute la art. 2

- alin. 1 și alin. 5, precum și la art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată, conform art. 26 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, (unanimitate);
3. În temeiul art. 26, alin. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, Consiliul dispune obligarea părții reclamate să publice în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare
  4. o copie a prezentei hotărâri va fi comunicată reclamaților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la **Directia Generala a Finantelor Publice Salaj Zalau, P-ta Iuliu Maniu nr.15**, conform O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

M/R – R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

